N°. 2385.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk. *Brieven*, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG 1 MAART.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

Wij zeiden dezer dagen, dat het een zeer opmerkenswaardig verschijnsel is te zien, hoe de organen van de April-beweging een voor een voor den dag komen met hunne sympathiën voor Rusland. De radikale *Fakkel* en de anti-revolutionnaire *Nederlander* reiken daartoe elkander de hand over den afgrond heen, die tusschen beiden gaapt en niet is aan te vullen. Wat de reden is der eensgezindheid, op dat punt, van lieden die anders zoo ver uit elkander loopen is blijkbaar; er worden weinig doekjes om gewonden om het te verheelen: 't is de godsdienstige quæstie.

Het is ons, Nederlandsche Katholieken, herhaaldelijk hier openbaar, ginds bij inzinuatie, tot een verwijt gemaakt, dat wij den tegenwoordigen Europeeschen oorlog slechts beschouwen van ons kerkelijk standpunt, en tevens dat wij in dien oorlog bereid zijn om, uit dat oogpunt, de belangen van ons vaderland, uit vooringenomenheid tegen onze protestantsche landgenooten op te offeren. 't Is de *Nederlander*, aan wien de eer toekomt van deze vredelievende inzinuatie gevonden en kenbaar gemaakt te hebben, die dan verder in de *Fakkels* en *Waakzaamheden* met grove en bonte kleuren gemaald, als evangeliewaarheid aan den volke van Nederland kan worden voorgesteld. Zoo toch is, in den regel, de gang der hatelijkheden, die tegen de Katholieken in Nederland worden uitgevent, om verbroedering tusschen Protestanten en Katholieken aan te kweeken.

Wij hebben de daad van den *Nederlander* eene slechte daad genoemd. Niet slechts omdat zij eene lasterlijke beschuldiging inhield; want als wij daarop acht gaven zouden wij dikwerf die qualificatie moeten bezigen, maar vooral om den toestand van het land, die thans den gemeenschappelijken steun van alle zonen des vaderlands behoeft, en weldra Katholieken en Protestanten te wapen kan roepen, om met vereenigde krachten den vaderlijken grond te verdedigen tegen den aanval van wie hem ook schenden mogt. Als men, gelijk de *Nederlander*, zulk een tijdstip uitkiest om aan het eene 3/5e gedeelte der bevolking tegen het andere 2/5e gedeelte wantrouwen in te boezemen, om Katholieken en Protestanten te verdeelen juist omtrent die vaderlandsche quæstie, die aller vereenigde krachten vraagt, dan gelooven wij dat er niet een onpartijdig man in het land zal worden gevonden, die niet met ons zulk eene daad zal schandvlekken.

Het is eene ongelukkige manie, om alle politieke quæstiën van een kerkelijk standpunt te beoordeelen. De tegenwoordige oorlog, hoe men hem ook neme, is een zuiver staatkundige oorlog, waarbij noch Rusland, noch zijne tegenpartij door andere dan staatkundige oogmerken geleid worden. Als Keizer Nikolaas zich bij zijn volk op godsdienstige beweegredenen beroept en op kerkelijke sympathiën rekent; zij worden gebezigd als hefboom, om het volk tot enthusiasmus in den aangevangen oorlog op te voeren; juist om dezelfde reden waarom men in het konstitutionneele Engeland den Russischen Keizer voor een *autokraat* uitscheldt, die met behulp van den knoet regeert, en men in Frankrijk van de schismatieke barbaren van het Noorden spreekt. Voor Rusland is de godsdienst een middel, om zoowel de Russen tot den strijd te noodigen, als om de Grieken, die onder 't gebied van den Sultan leven, voor zich te winnen; en een en ander strekt om den Russischen Czaar naar Konstantinopel te voeren. Maar juist dat kunnen of willen noch Engelschen, noch Franschen, noch Duitschers toelaten. De oorlog, men moge het trachten te verbloemen, is een strijd om Konstantinopel en de Dardanellen, waarheen de Russen streven en waartoe de mogendheden hun den toegang versperren willen. Welke motieven men daarbij ook aan de kerkelijke passiën ontleenen moge om de volken in beweging te brengen; men heeft geen ander oogmerk, men gaat op geen ander doel af, dan op een zuiver staatkundige uitbreiding van magt en gebied bij de Russen; besnoeijing en des noods fnuiking van den Russischen invloed bij de Westersche mogendheden; ziedaar wat de legermagten in 't vuur brengt. Men ziet dan ook in den strijd de Russen alleen staan, protestantsche en katholieke mogendheden scharen zich tegen hen. En als de Koning van Pruissen aarzelt in de gelederen der oorlogvoerende mogendheden plaats te nemen; het is niet omdat hij protestant is; maar omdat Keizer Nikolaas zijn betrekkende zwager is, en omdat Oostenrijk hem is voorgegaan, en hij niet den schijn wil hebben, van als eene satelliet van den Duitschen Keizer in zijn gevolg te loopen. Het is niet de godsdienstige quæstie die Pruissen weêrhoudt; het is slechts eene quæstie van vriendschap, gesteund door eene quæstie van rivaliteit. Het pruissische volk daarentegen, en de meerderheid daarvan is protestant, is tegen Rusland voor de Westersche mogendheden.

In dezen toestand nu ziet men de organen van de Aprilbeweging den Europeeschen oorlog met kerkelijke sympathiën beoordeelen en daarin naar kerkelijke sympathiën partij trekken. Is dat niet opmerkelijk? Opmerkelijk evenzeer om de bekrompenheid, waarvan men blijk geeft en die aan verblindheid grenst, als om het fanatismus dat daaruit spreekt en dat in dolle vaart gaat naar eene agitatie, waaraan men niet in staat is noch een doel noch een rezultaat, althans dat bereikbaar is, te verbinden.

Wij begrijpen dat men bij ons te lande Russiesch-gezind kan zijn. Als geldschieters van Rusland hebben velen belang bij zijne welvaart. En hebben wij al niet veel te hopen van de Russen, wij hebben er evenmin veel van te vreezen; middelerwijl wij omgekeerd gevaarlijke naburen hebben aan Frankrijk en Engeland. Daarom, ofschoon wij-zelven in de hangende quæstie geen sympathie hoegenaamd gevoelen voor de Russische politiek, zoo weten wij desniettemin het gevoelen van anderen te eerbiedigen en te waardeeren. Maar als men hier te lande bij dezen oorlog de godsdienstige quæstie op den voorgrond haalt en daarnaar zijne meeningen regelt, dan verklaren wij openlijk, dat wij daarvoor geen eerbied hoegenaamd voelen, en veeleer geneigd zijn daarover als over een dwaas en blind fanatismus, dat niet zonder gevaar is, medelijdend onze schouderen op te halen.

Men zegge niet, dat wij-zelven godsdienstige rezultaten verwachten van de gebeurtenissen, die plaats hebben; want het doet hier niets ter zake. Wij zouden die evenzeer verbeiden al waren wij Russiesch-gezind en verscheidenen onzer vrienden zijn het. Want wij verwachten die niet van de gouvernementen, die in den strijd zijn gewikkeld, noch van den invloed, dien zij als Mogendheden zullen doen gelden. Wij rekenen daarbij zoo min op het Fransche of Oostenrijksche gouvernement, als op dat van lord Palmerston. Onze hoop is op God gesteld, den Almagtigen, die, als Hij de groote volken van Europa ten strijde voert in het land, waar alle groote gebeurtenissen bevochten zijn, naar onze vaste overtuiging, volgens een plan werkt, waaruit ten spijt der politieke berekeningen, groote gevolgen moeten voortvloeijen tot de restauratie van Zijne Kerk, die in de laatste halve eeuw door de Goddelijke Voorzienigheid blijkbaar door alle evenementen heen, zelfs door de tegenstrijdigste, wordt begunstigd.

De *Nederlander* ontkent niet, dat hij Russiesch-gezind is. Is hij verlegen om er rond voor uit te komen? Hij belijdt daarentegen dat hij niet *Franschgezind* is, als of hij daarmeê iets heel wat bijzonders meêdeelde. Hij voegt er aan toe, en dit is waarlijk *kurieus*, dat zijne sympathiën, bij voorbeeld, ook gaan naar *Londen*. En om ons aan te toonen, hoe zulks zeer regtmatig is, en wij ongelijk hebben van zijne politieke beschouwingen voor kerkelijke droomerijen aan te zien, verwijst hij ons naar 1688!

De heer Vreede schijnt thans moediger te zijn, dan hij zulks was gedurende het Aprilrumoer. In die beruchte dagen zag men hem de brandklok kleppen, maar te naauwernood was te menigte te zaamgeschoold, of de professorale klokkenluider sloop naar zijn huis. De vrees had hem bevangen en het hart was hem in de schoenen gezakt, zoodra hij bemerkte dat hij er in den vreemde bij lijden kon. De hoogleeraar liet het touw glippen, verschool zich achter zijn boeken, en wist niet welke zoete broodjes hij maar zou bakken, opdat toch vooral niemand hem verdacht zou houden van kwade bedoelingen. Hij had het immers zoo niet gemeend en zijn klokgeklep was alleen maar om de menschen te waarschuwen voor den heer Thorbecke. Maar thans trekt de heer Vreede niet terug. In de *Utrechtsche Courant* heeft hij onlangs weder eenige stukken geleverd en op zijne wijze gekommentarieerd. 't Was zoo wat over de Oostersche quæstie, waar hij niets van begrijpt. Onderscheidene geachte bladen hebben hem dit onder het oog gebragt. In plaats van zich hunne aanmerkingen ten nutte te maken, het hoofd in den schoot te leggen, en de Oostersche quæstie te gaan bestudeeren, gordt de geleerde man zich aan ten strijde, ook weder op zijne manier, en geeft in de *Utrechtsche Courant* een artikeltje, dat getuigenis draagt van zijn grooten moed. Hij durft zijn tegenstanders nu maar zoo rond uit verklaren dat hij niets om hen geeft, en nog veel *en portefeuille* bezit om ze den mond te stoppen. Kijk, dat is gesproken als een sjouwerman! Zoo men echter wel toeziet bemerkt men dat de professor, ondanks al zijne groote woorden, toch in zijn schulp kruipt, wijl hij de verdenking van Russieschgezindheid zoo wat stilletjes van zich afweert.

Ziehier een plaats uit des professors geschrijf, die we ontleenen aan de *Amsterdamsche Courant*, welke den heer Vreede, in hare hooge bescherming neemt! Er behoeft niets meer gezegd te worden, om het gehalte dier regelen te karakterizeeren. De heer Vreede en de *Amsterdamsche Courant*:

Waar zoo de liefde viel,
Smolt liefde ziel in ziel . .

„Met volkomen onverschilligheid kan ik de regelregte en zijdelingsche aantijgingen bejegenen, welke mijne jongste artikelen hebben uitgelokt. — De standvastige bestrijder van het vernederend ontwerp van wet, onder den naam van *Russische Schuld* befaamd, loopt bij eenig nadenken, geen gevaar verdacht te worden gehouden van hooge ingenomenheid met den Alleenheerscher van Petersburg tegen dien van Parijs. Aan de vrienden der Westersche Alliantie, die in 1852 vier tonnen gouds, onder eerroovende en overbodige erkenning van Ruslands onbaatzuchtigheid (desintéressement), aan de goede verstandhouding met keizer Nikolaas ten offer bragten, laat hij gaarne de voorkeur van het tot zwijgen gedoemde *Constitutionalisme* aan de boorden der Seine, met het uitzigt op Cayenne, boven de censuur en de politie aan de Newa en de kans van eene ballingschap in Siberië. — Mijns inziens is, bij den wensch, of liever bij de onmisbare behoefte van Nederland aan het behoud van eene stipte onzijdigheid, elk betoon van sympathie of antipathie, waar het de zaak der oorlogvoerende mogendheden geldt, even onbetamelijk als bedenkelijk. — Noch vleijende inblazingen, noch vermetele bedreigingen moeten eene onafhankelijke natie, die aan de geschillen van hare naburen of van meer afgelegen staten vreemd wil blijven, een duimbreed doen afwijken van eene omzigtige gedragslijn, door hare belangen, gelijk door het zelfstandig oordeel van een volk, dat zijne regten op prijs stelt, eeniglijk bepaald. — Deze was de strekking van mijne laatste vertoogen, die, uithoofde van den nietwelkomen terugblik op het verledene, den kreet hebben doen aanheffen, dat ik onbewimpeld de russische vlag opstak, terwijl anderen mij onder de meer bedekte voorstanders der zaak van het noorden rangschikten. — Hun, die tegen mijne verklaring aan, het verwijt zouden willen herhalen, stop ik voor altijd den mond met de russische schuld, met de herinnering aan hunne toenmalige sympathie, ten koste van de eer en het geld der natie bevredigd."

Men zou eenerzijds kunnen veronderstellen dat Rusland, door eene algemeene wapening te bevelen, niet opregt geneigd is om op de grondslagen der vier waarborgpunten een duurzamen vrede te sluiten, maar het slechts zijne bedoeling is daarover te onderhandelen; of dat het, de bedoelingen van Oostenrijk en diens bondgenooten, wantrouwende, niet gelooft dat dezen in den zin van genoemde waarborgpunten, tot het sluiten van den vrede zouden willen overgaan. Van den anderen kant wantrouwen de Westersche mogendheden de bedoelingen van Rusland, zoodat ten gevolge van een en ander de uitbreiding des oorlogs meer en meer waarschijnlijk wordt.

Wantrouwen is gewoonlijk in diplomatie het overheerschend element, dat ook nu wederom zich doet gelden; en de vraag doet zich voor wie het eerst en het meest tot dat wantrouwen aanleiding heeft gegeven. Het daarop te geven antwoord is niet moeijelijk te vinden; men behoeft slechts een blik te werpen op de door Rusland gevolgde gedragslijn en te onderzoeken of Oostenrijk en Pruissen van zijn eerlijkheid ooit veel voordeel getrokken hebben. Er bestaat voor Rusland geen reden om Oostenrijks verklaringen te wantrouwen, mogt het, dat te betwijfelen is, ernstig tot den vrede overhellen. Zijn algemeene wapening billijkt volkomen dien twijfel. Dat rijk verdient niet slechts het wantrouwen dat men ten zijnen aanzien voedt; maar het is van zijne zijde ijverig in de weer om het onderling wantrouwen meer en meer voedsel te geven, met het blijkbaar doel om tweedragt te zaaijen en daaruit voor zich het meeste voordeel te trekken. Eene politiek, steeds door dat Rijk gevolgd in Oostenrijk, Pruissen en de Bondstaten, waar het zijn invloed nog voortdurend doet gelden, waar het oneenigheid verwekt en er naar streeft om over een of ander gedeelte van Duitschland het protektoraat te oefenen, ten einde alzoo van lieverlede allen aan zich cijnsbaar te maken. Duitschland schijnt voorwaar, uit vrees van aan Rusland onaangenaam te zijn en het nadeel te doen lijden, niet eensgezind te willen worden.

De *Groninger Courant* is van eene wel onderrigte zijde in staat gesteld tot de volgende opgave, bevattende de tegenwoordige sterkte van de landmagt van ons leger:

	Offic	*Troepen.*	*Offic.*	*Troepen.*	*Paarden. Offic.*	*Tr*
Regem. grenadiers en jagers	80	3536				
8 reg. infanterie	728	38634				
Instructie-bataljon . . .	28	591				
Algem. depôt v n discipline	11	37				
Koloniaal werfdepôt . . .	19	79				
Bat. mineurs en sappeurs .	13	632				
			879	43509		
3 reg. vesting-artillerie . .	192	3160				
Reg. veld-artillerie . . .	75	2553			76	323
Reg. rijdende artillerie . .	30	716			56	326
Korps pontonniers . . .	7	205				
			304	8634		
4 reg. dragonders . . .	144	3484			264	2124
Reg. jagers te paard . .	28	681				
			172	4165		
Korps kon. marech. . . .	10	182 te voet. 172 te paard				
			10	354	10	182
Totaal .			1365	56662	406	2955

Het *Handelsblad* deelt het volgende extract van een brief uit St. Thomas, dd. 22 Jan. Il., mede:

» . . . Gij weet, dat wij even voor ons vertrek van Suriname naar Curaçao gezeild zijn. De *Heldin* heeft op de reis, noch gedurende deszelfs verblijf in de haven van Curaçao, geene verdere koortsgevallen gehad. De *Pallas*, die eenige weinige dagen na ons vertrek van Suriname spoedig naar Curaçao gevolgd is, heeft naar het fort Amsterdam volle communicatie met de *Heldin* gehad en op zijne reis van Braamspunt naar laatstgenoemde haven is, na ingewonnen informatie, een schepeling van de *Pallas* aan de gele koorts gestorven; men heeft dit zeer geheim gehouden; echter geloof ik toch, dat er geen twijfel aan de zaak is. Er hebben ook op bedoelde schepen, voor het fort ten anker, nog overplaatsingen plaats gevonden. Na 14 dagen verblijf in deze haven, zag ik twee schepelingen in het hospitaal aan de gele koorts lijdende, waarvan er zeer spoedig een gestorven is; van dit oogenblik af vermeerderde zich het aantal zieken en breidde zich tot eene ware en zeer kwaadaardige epidemie uit, zoodat bijna niemand aan boord van dien bodem door die ziekte gepaard is; ongeveer 37 man zijn er het slagtoffer aan boord van dien bodem, waaronder 1 adelborst, 1 offic. van gezondh. en 1 offic. van administratie. De *Arend* heeft ook zeer geleden, echter minder dan de andere schepen; de *Wesp* is ook niet vrijgebleven, doch minder sterfgevallen. De *Lijnx*, die in Julij, Aug. en Sept. bijna permanent op reis was en zich op de kust van La Guayra ophield, alwaar de ziekte niet heerschte, is gedurende al dien tijd geheel vrij gebleven.

Den 28 September echter, na eene lange reis in het midden van den orkaantijd, naar St. Eustatius en St. Martin, hadden wij ook het ongeluk om deze kwaadaardige ziekte aan boord van de *Lynx* te zien uitbreken. De *Lynx*, denzelfden avond nog onder zeil gegaan, had tot den 3den Okt., den dag na zijne aankomst te Curaçao, reeds 9 lijders, door de indubitabele verschijnselen aan typhus icteroides aangetast. Van toen af breidde de ziekte zich dagelijks uit, en heeft op weinige uitzonderingen na, de geheele equipage, van oud tot jong een duchtig bezoek gebragt. Den 4 dezer is de *Lynx*, na drie maanden in de haven gelegen te hebben, voor het eerst naar zee gegaan, en wel om de mailbrieven te brengen en af te halen. Tot heden heeft de *Lynx* 14 man aan de epidemie verloren, waaronder de luit. Pompe van Meerdevoort.

»Ook de koopvaardijschepen zijn in de haven aangetast en hebben vele verliezen geleden.''

Men meldt uit Dordrecht 26 Febr. De sedert Zaturdag ingevallen dooi mist zijne uitwerking op het ijs voor deze stad niet, men begint reeds, bij voortgaand dooiweder, te vreezen, dat het ijs, voor het meerendeel zoogenaamd sneeuw-ijs, al spoedig met zware vrachten niet meer veilig te passeren zal zijn. Op sommige punten staat reeds een half voet water op het ijs. De Brabandsche post heden morgen geregeld aangekomen zijnde, zoo blijkt daaruit, dat de overtogt achter het eiland met geene groote moeijelijkheden gepaard ging. (*N. R. Ct.*)

Volgens berigt uit Coblenz was daar sedert heden morgen ten 4 ure op de Moezel zware ijsgang. Te Oberwesel was beweging in het Rhijnijs, hetwelk aan den Lurley nog stond. Te Keulen was de hoogte der rivier heden morgen 11 voet 9 duim.

De stand van het ijs op de Nederlandsche rivieren is onveranderd. In den waterstand is heden morgen, bij vergelijking met gisteren, waargenomen: te Hulhuizen 15 duim was; te Lent 20 duim val; te Pannerden 20 duim was; te Arnhem 22 duim was, te Vreeswijk 6 duim was; te Westervoort 20 duim was; aan het Katerveer was noch val; te Kampen 1 duim was; te Gorinchem was noch val; te Maastricht 50 duim was; te 's Hertogenbosch 2 duim val.

Het bestuur der Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot aanmoediging van den Tuinbouw heeft ter kennis van hare leden gebragt, dat het Zijner Koninklijke Hoogheid Prins Frederik der Nederlanden goedgunstig heeft behaagd, voor de twaalfde tentoonstelling, in April 1855 te 's Gravenhage te houden, ter beschikking te stellen eene gouden medaille, ter waarde van *f* 90. Het bestuur heeft bepaald, dat die medaille zal worden uitgereikt aan den bekroonden inzender van de grootste verzameling schoonst bloeijende *Azalea indica.* (N°. V van het programma.)

Z. M. heeft bij besluit bevorderd Mr. J. L. H. A baron Gericke van Herwijnen, Hoogdesz. gezant bij het hof van Belgie, tot kommandeur der orde van den Nederl. Leeuw.

De *Chronique de Courtrai* deelt het volgende verschrikkelijk voorbeeld mede van een kind, dat door een konijn aangevallen is. Eene arme weduwe van Avelghem, plaatste, voor dat zij uitging om wat brood te bedelen, hare twee kinderen, waarvan het oudste 3½ jaar en het jongste 4 maanden oud was, in haar bed, om daardoor alle ongelukken gedurende hare afwezigheid te voorkomen. Doch deze voorzorg scheen niet te baten, want een konijn, dat zich in het huis bevond, wist zich in het bed te dringen en beet in den neus van het jongste kind, dien het opat.

Bij hare terugkomst hoorde de moeder een erbarmelijk geschrei. Zij haastte zich dus om de deur te openen, maar hoe zeer was haar schrik, toen zij zag, dat het konijn bezig was haar jongste kind te verminken. De neus was tot op het been opgegeten. Het kind werd terstond bij een geneesheer gebragt, die daaraan alle mogelijke zorgen besteedde.

NIEUWEDIEP, 23 Febr. Zoo ergens in ons vaderland het brievenvervoer, bij ijsgang, met moeite en gevaar gepaard gaat, dan is zeker in dezen barren winter de overtogt van het Nieuwediep naar het eiland Texel als een der gevaarlijkste en moeijelijkste te achten, en er is een man noodig als de onverschrokken en volijverige zeeman en postschipper Teunis Metz, om dat gevaar met onverschrokken moed het hoofd te bieden. Voorwaar! binnen in ons vaderland rijst zeker bij weinigen, die dezer dagen een brief van dat eiland ontvangen, de gedachte op, dat die brief, met een zoo luttel porto bezwaard, met levensgevaar naar den vasten wal is overgevoerd. Hoezeer men ook hier aan zeetafereelen van allerlei aard gewoon is, toch snelt hier menigeen op het hooren dat de postboot nadert, naar het strand en ziet met schrille bewondering naar het ranke vaartuig, hetwelk beurtelings naauw ingesloten en als onder het ijs bedolven, dan weer op het ijs gerukt, ter prooi is van ontzaggelijke ijsvelden, die door eb of vloed voortgestuwd, een verbazingwekkenden strijd voeren.

Tot staving van het bovengemelde willen wij een enkelen van deze gevaarvolle togten mededeelen. Op den 4 dezer begaf zich genoemde schipper met zijne manschappen, zeer vroeg in den morgen, met de boot op reis; na een moeijelijken togt bereikt hij ten 10 ure de Heldersche kust, en na even zijne brieven verwisseld te hebben, wringt hij zich andermaal in het ijsveld om de terugreis te beproeven; doch naauwelijks een eind wegs van de kust verwijderd, wordt het op eens dik van mist en men raakt buiten bestek. Na twee uren onophoudelijk te hebben voortgeworsteld, bemerken zij een zeeton, krijgen daaraan verkenning en spannen nu op nieuw alle krachten in om over den stroom te komen.

Een kwartier daarna ontdekken zij eene tweede ton, regtstreeks beneden stroom, doch tevens zien zij zich op eens zoodanig door het ijs bezet, dat de boot voornoch achteruit kon gebragt worden; eene ijsschots houdt hen steeds van de ton verwijderd. Met woeste kracht scheurt deze zich onder het ijs en springt bij tusschenpoozen met toomeloos geweld, soms zes voeten hoog, digter of verder van de boot verwijderd, naar boven. Verschrikkelijke toestand voor onze hulpelooze mannen; ieder oogenblik loopen zij gevaar dat hun vaartuig door deze ton wordt verbrijzeld. Nog eens wordt de ton onder het ijs gesleurd en nu geeft de schipper, op het ergste voorbereid, bevel om gezamenlijk in de boot te gaan nederliggen; hij zelf bindt zich den brievenzak om het lijf. Doch wie schetst hun schrik, maar tevens hunne dankbare vreugde! daar rukt zich de ton, naauwelijks twee voeten van de boot verwijderd, met krakend geweld weder te voorschijn, zoodat de boot met ijsbrokken werd overdekt. Sterk door de ongehoopte uitkomst, werken zij nu weder voorwaarts en bereiken de bekende *Onrust*, eene drooge bank in zee, en na aldaar een weinig uitgerust te hebben, hervatten zij den gevaarvollen togt en bereiken laat in den middag hun *huis*, alwaar zij met warme blijdschap verwelkomd werden. — Waarlijk! het hoofdbestuur der posterijen mag trotsch wezen op zulk een man, die geene gevaren kent, waar en wanneer zijn pligt hem roept. (*A. C.*)

'sGRAVENHAGE, 27 Febr. Het thé-dansant, dat gisteren avond ten hove heeft plaats gehad werd wederom bijgewoond door de koninklijke prinsen en Prinsessen, den hertog van Saxen-Weimar en HD. dochter, de hertogin Anna. Onder de genoodigden bevonden zich de leden van het korps diplomatique, de ministers, leden van de Staten Generaal en vele aanzienlijken waaronder zich ook bevond de Russische hofraad Skripitzin. De dans duurde tot in den vroegen morgen voort.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben zich heden bezig gehouden met het onderzoek van het wetsontwerp wegens de afschaffing van den accijns op het gemaal.

LEEUWARDEN, 24 Febr. Na eene korte ongesteldheid, overleed alhier in den afgeloopen nacht, in 60jarigen ouderdom, de hoog welgeb. heer Tjalling Minne Watze baron van Asbeck, ridder der M. W. O. 4de klasse, buitengewoon kamerheer des Konings en militie-kommissaris over de kantons 9—16 in dit gewest.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad:*

PARIJS, 28 Febr. De *Moniteur* bevat heden den tekst van het senatus-consult, waarbij de wet van 31 Mei 1851, betreffende de toepassing van de straf van dwangarbeid en de afschaffing van den burgerlijken dood, voor de eilanden Reunion, Martinique en Guadeloupe, van kracht wordt verklaard.

Uit Pera wordt van den 19den gemeld, dat de generaal Niel den volgenden dag naar de Krim zou terugkeeren.

Te Konstantinopel zijn weder verscheiden stoomschepen aangekomen met troepen uit Frankrijk en Afrika.

De Oostenrijksche gezant v. Bruck was vertrokken.

Volgens berigten uit de Krim tot 17 Febr. was de toestand van het leger uitmuntend.

De regering heeft de bevestiging ontvangen van het vergaan van het fregat la Sémillante.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Febr. De generaal Niel heeft per telegraaf bevel ontvangen om in de Krim te blijven, en men verwacht dien ten gevolge dat de Keizer binnen kort derwaarts zal vertrekken.

— Omtrent het reisplan des Keizers schrijft de *Constitutionnel:* »Wij willen de gebeurtenissen niet vooruitloopen, noch gissingen wagen, wier verwezenlijking van den onzekeren loop der omstandigheden afhangt. Echter kunnen wij ons geheel vreemd houden aan hetgeen het onderwerp van de gedachten en gesprekken des publieks uitmaakt. Het gerucht schrijft aan de souvereinen van Frankrijk en Oostenrijk het voornemen toe, om zich persoonlijk aan het hoofd hunner legers te gaan stellen. Wij kunnen dat gerucht noch bevestigen noch tegenspreken. Doch reeds is, in het vooruitzigt op die groote gebeurtenis, die zekerlijk geheel zou strooken met hetgeen de historie van de souvereine geslachten en van de Europeesche monarchiën van ouds vermeldt, door het volk, hetwelk in zijne als instinktmatige inzigten zelden dwaalt, aan den aanstaanden veldtogt den eigenaardigen en veelbeteekenenden naam gegeven van den *oorlog der drie Keizers.*"

— Op den 27en Februarij zijn te Marseille tijdingen uit Konstantinopel ontvangen van 29 dezer. De heer von Köller was aldaar aangekomen en met veel plegtigheid ontvangen.

De generaal Niel, die uit de Krim is teruggekeerd, drukt het vertrouwen uit, dat de wapenen der geallieerden weldra met een gunstigen uitslag zullen worden bekroond.

Volgens Russische deserteurs, wordt keizer Nikolaas zelf te Sebastopol verwacht.

De uitvallen uit de vesting worden minder talrijk. Het weder blijft op den duur goed en zacht.

Een schoonzoon van Omer-pacha is bij Eupatoria gesneuveld.

Een Engelsch officier is te Kars tot luitenant-generaal bevorderd, met den last om de armée van Azie te reorganizeeren en er eene goede discipline in te herstellen. De Porte heeft het aanbod ontvangen van 40,000 Circassische vrijwilligers.

— In het *Journal de St.-Pétersbourg* komt eene keizerlijke ukase voor, waarbij uit aanmerking van de tegenwoordige tijdsomstandigheden, de gouvernementen Woronesch, Kursk en Tschernigoff in staat van beleg worden gesteld en onder het bestuur worden geplaatst van den bevelhebber van het zuidelijke leger, prins Gortchakoff.

— Men meldt dat de heer baron de Bourqueney zich persoonlijk tot den Keizer heeft gewend, met het verzoek hem een buitengewoon gevolmagtigde van Frankrijk gedurende de vredesonderhandelingen ter zijde te stellen. Men voegt er bij, dat tot dat verzoek aanleiding heeft gegeven het gevoel van achting voor de waarde van een ander gezant aan het Weener hof, daar deze zich misschien gekrenkt mogt voelen, dat door Engelands regering een bijzonderen gezant gezonden werd, terwijl het Fransch gouvernement zich bij eenen bepaalt.

De Keizer zou dan ook, dat ridderlijk en kiesch gevoel schattende, den heer Drouyn de l'Huys bevolen hebben den Franschen gezant te Weenen te berigten, dat de keizer het aan den heer Bourqueney overliet, den persoon aan te wijzen, welken hij geschikt mogt achten om Frankrijk als bijzonder gezant te Weenen te vertegenwoordigen.

— Het verongelukken van het stoomschip *Sémillante* wordt bevestigd. Het is vergaan op de hoogte van het eiland Korsika, in een storm, die den 15 dezer zoo geweldig heeft gewoed, dat zelfs het kustlicht werd uitgebluscht. Men meende eerst, toen er eenige voorwerpen aanspoelden, dat deze door een stortzee waren van het dek gekomen, doch het lijk van een matroos, 'twelk is komen aandrijven, laat geen twijfel over omtrent het lot van het schip. Het vaartuig voerde 50 kanonnen en was geladen met een transport krijgslieden, bestemd voor de Krim.

— De cirkulaire waarbij Sardinie's toetreding tot het verbond der Westersche mogendheden, van wege de Russische kanselarij wordt in 't licht gezet, luidt aldus:

»Het hof van.... zal, wij twijfelen er niet aan, het oordeel deelen, dat de keizer over de staatkunde van Z. M. den koning van Sardinië velde, op het oogenblik dat die vorst zonder reden, zonder wettige grief en zonder den schijn zelfs van de minste schending der regtstreeksche belangen zijns lands, ter beschikking van Engeland een legerkorps van 15000 man stelde, om er de Krim mede te overmeesteren.

»Het Sardinische gouvernement schijnt bij het nemen dier beslissing aan de openbare dagbladen de zorg overgelaten te hebben, van ons van een aanval kennis te geven, dien het niet ondernam te regtvaardigen door eene oorlogsverklaring.

»Wij begrijpen de beweegoorzaak van dat stilzwijgen.

»Het hof van Turijn, wij erkennen het, zoude moeite gehad hebben om zijne politiek met het nationaal gevoelen des lands overeen te brengen; het zoude eene gelijke moeijelijkheid ondervonden hebben om zijn tegenwoordig gedrag in overeenstemming te brengen met de oude herinneringen van het huis van Savoye.

»Wanneer het zijne geschiedboeken raadpleegde, dan zoude het op het voorbeeld kunnen wijzen van een Russiesch leger dat de Alpen overtrok; maar dit was, het is waar, om Piémont te verdedigen, niet om het te overmeesteren.

»In de Europeesche kabinetsraden, onder de regering van keizer Alexander, roemrijker gedachtenis, was het alweder Rusland, dat, bij de herstelling van het Huis van Savoye op den troon zijner vaderen, zijn trouwen steun aan de onafhankelijkheid van Sardinië verleende.

»Moet het eindelijk herinnerd worden, dat, wanneer Genua op hetzelfde tijdstip met het koningrijk Sardinie vereenigd werd, zulks was, omdat het keizerlijk kabinet de noodzakelijkheid erkende, èn den handelsvoorspoed èn de grootheid te verzekeren van het land, dat door de Russische wapenen geholpen was, om vrij te blijven van vreemde overheersching.

»Het hof van Turijn, in het tegenwoordige vergetende wat het voorleden heeft geleerd, zal nu van uit dezelfde haven van Genua eene ons vijandige onderneming rigten, die Rusland de innige overtuiging heeft van niet uitgelokt te hebben.

»De aldus door het Sardinische gouvernement aangenomen houding, zonder formeele oorlogsverklaring, zoude ons zelfs in twijfel laten nopens den naam, dien men zoude moeten geven aan de hulptroepen, die bestemd zijn om onze grenzen te overschrijden onder de banier eens lands, waarmede wij tot dusverre in vrede leefden.

»Indien evenwel door het hof van Turijn de beginselen en de gewoonten, die door het volkenregt geheiligd zijn, uit het oog werden verloren tegelijk met den onveranderlijken regel der internationale betrekkingen der Staten, dan staat de keizer er van zijne zijde op, om dit alles in acht te nemen.

»Het is uit dien hoofde dat Z. K. Majesteit gelooft te moeten verklaren, dat de vrede regtens en feitelijk verbroken is door de openlijk vijandige daad, waarvan het ongelijk op het Sardinische gouvernement terugvalt.

»Tegenover het gevoelen van zijn land en van dat van geheel Europa, zullen wij de verantwoordelijkheid daarvan op het Sardiniesch gouvernement laten rusten.

»Wat de Westersche mogendheden aanbelangt, deze hebben het gedrag van het hof van Sardinië te waardeeren, dat het noodig en loyaal heeft geacht om zijne wapenen tegen ons te keeren op het oogenblik zelf, waarop het keizerlijk kabinet, te Weenen in eene deliberatie trad, die bestemd was om den weg tot herstelling van den vrede te openen.

»De wenschen, die de verwezenlijking van dat werk des vredes begeeren, schijnen op wonderlijke wijze door het kabinet van Turijn miskend te zijn. Tijdens toch de gouvernementen van Midden-Europa wijselijk hun wettig gezag tusschen beiden stelden, om aan eene der oorlogvoerende mogendheden het rekruteeren zijner legioenen te beletten in den boezem der Staten, die er op gesteld zijn om hunne onzijdigheid en algeheele onafhankelijkheid te doen eerbiedigen, stemt het Sardiniesch gouvernement, minder gierig met het bloed van Italië, er in toe, om dat bloed voor eene zaak te plengen, die vreemd is aan de staatkundige en godsdienstige belangen zijner natie. Want men zal dan toch ter goeder trouw niet beweeren, dat het huis van Savoije, door het plaatsen zijner banier naast die der halve maan, er prijs op stelt om de zaak der Christenheid te dienen.

»Evenmin zal men beweeren, dat het de verdediging van den zwakke tegenover den sterkere ter harte nam, toen het zijne wapenen met die van Frankrijk en Engeland vereenigde.

»Zijn onze inlichtingen juist, dan neemt die laatste mogendheid de Sardinische troepen onder hare bevelen — wij zullen niet zeggen in hare soldij, want wij zullen ons onthouden van het nationaal gevoel eens lands te kwetsen, waarmede wij ons met leedwezen in oorlog zullen bevinden.

»Niettegenstaande die noodzakelijkheid, zal de keizer nog de bijzondere belangen dier Sardiniers bevestigen, welke met Rusland oude handelsbetrekkingen onderhouden. De misslag van hun gouvernement zal op hen niet nederkomen. Hun eigendom zal geëerbiedigd worden. Zij zullen vrij zijn van in ons rijk te blijven en in volle veiligheid en onder de bescherming onzer wetten, zoolang zij zich daarnaar zullen gedragen.

»Maar de Sardinische vlag zal voortaan ophouden de voorregten te genieten, die alleenlijk toekomen aan de koopvaardijvaart der onzijdige mogendheden.

»Er zal een termijn vastgesteld worden voor het vertrek der Sardinische schepen, die zich op dezen oogenblik in de havens van ons rijk mogten bevinden. Van nu af aan wordt het exequatur ingetrokken van al de konsuls van Sardinie in Rusland.

»De te Genua en Nizza gevestigde Russische agenten, ontvangen evenens bevel om de uitoefening hunner functiën te schorsen, vermits de vrede tusschen de beide landen door het hof van Sardinië verbroken werd, van het oogenblik aan, waarop het toetrad tot het traktaat van alliantie, dat den 10 April 1854 tusschen Groot-Brittannie en Frankrijk werd gesloten.

»De keizer heeft mij gelast om deze besluiten aan al de bevriende mogendheden mede te deelen."

— Volgens de jongste tijdingen uit Sardinië hield de diskussie over het eerste artikel van het beruchte wetsontwerp ter berooving van de geestelijkheid nog altijd de vergadering bezig. Er is een amendement voorgesteld, om alle gestichten van liefdadigheid en onderwijs in den maatregel te betrekken en af te schaffen. De minister Cavour heeft dit wel wat erg gevonden en schijnt voor zulk een brutaal voorstel geschrikt te zijn; het is dan ook onder den invloed van dien schrik, dat hij de verdediging van de liefdezusters heeft op zich genomen. Men zegt dat hij deze zeer welsprekend heeft verdedigd.

ENGELAND.

LONDEN, 27 Februarij. De *Times* geeft thans de sterkte op der oorlogsvloot, bestemd naar de Oostzee. Zij zal bestaan uit 20 liniescheper, 35 fregatten, 45 kanonneerbooten, drijvende batterijen enz. In het geheel 100 oorlogsbodems, alle door stoom gedreven.

— De nieuwe kanselier der schatkist, sir Cornewall Lewis, is zeer gunstig bekend als schrijver. Hij heeft vele historische en politieke werken in 't licht gegeven, en in December 1852 werd hij uitgever van de Edinburger revue.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 27 Febr. Door de regering is aan de Kamers een ontwerp van wet voorgedragen, ten einde de magtiging te erlangen om dat gedeelte van het in de vorige zitting toegestane buitengewone crediet voor het departement van oorlog, hetwelk in het afgeloopen jaar ongebruikt is gebleven en omstreeks 25 millioen rijksdaalders bedraagt, in den loop van het tegenwoordige jaar te bezigen. De commissie der Tweede Kamer, in wier handen dit ontwerp gesteld was, heeft den 22sten dezer haar besluit daaromtrent opgemaakt, na eene conferentie met den minister von Manteuffel gehouden hebben. Deze zou, volgens sommige berigten, alsteen inlichtingen hebben gegeven in dien zin, dat er uitzigt bestond op het tot stand komen van een afzonderlijk verbond tusschen Pruissen en de Westersche mogendheden: zijne mededeelingen zouden echter niet van zoodanig bepaalden aard zijn geweest, dat zij al de leden der commissie voldeden, gelijk ook uit het genomen besluit is op te maken. Hetzelve is namelijk tweeledig, en strekt om aan de Kamer voor te stellen: 1°. het indienen van een adres aan den koning, waarvan de commissie het ontwerp voordraagt, en waarin gewezen wordt op de bezorgdheid, die de sedert tien maanden door de Pruissische regering aangenomen houding allerwege in den lande heeft doen ontstaan, en op de noodzakelijkheid om eene vaste staatkunde aan te nemen en te volgen; en 2°. de verwerping van de aangevraagde credietsverlenging. Beide besluiten zijn met groote meerderheid genomen, het laatste door zamenstemming van de leden der uiterste regter en der uiterste linkerzijde, welke beide partijen daarin schijnen overeen te komen, dat zij geen nieuw crediet willen bewilligen, zoolang zij geen helder inzigt verkrijgen in de eigenlijke politieke bedoelingen van het ministerie. Volgens sommigen zou het echter alleen aan een misverstand toe te schrijven zijn, dat de leden der regter zijde zich met dit laatste besluit vereenigd hebben. Hetzelve heeft te Berlijn veel opziens gebaard en de spanning verhoogd, waarmede de beraadslagingen der Kamer over het ontwerp worden te gemoet gezien.

— In de Russiesch-gezinde kringen te Berlijn, is men ten hoogste verwonderd geweest over de houding, die Sardinië tegen Rusland heeft aangenomen en herinnert bij deze gelegenheid aan een feit, dat te weinig bekend is, om niet medegedeeld te worden. Het was namelijk in 1821, tijdens de Oostenrijksche interventie, dat de Oostenrijkers de sleutels der citadel van Alessandrie naar Weenen willen brengen en dat Rusland het protest der Sardinische regering tegen deze daad van geweld ondersteunde. Het kabinet van St. Petersburg betoogde aan dat van Weenen, dat de Oostenrijksche troepen in Sardinië gekomen waren, om revolutionnaire bewegingen te onderdrukken, maar niet om de regering van dat land den oorlog te verklaren en dat het onregtvaardig zou zijn om aan laatstgenoemde de schande aan te doen, dat de sleutels van een harer voornaamste vestingen naar Weenen gezonden werden. Oostenrijk erkende de gegrondheid van deze overwegingen.

STADSNIEUWS.

In de 225ste Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 14e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 804, 10970, 13075, 15959 en 19318 ieder *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

BEVALLEN (27 Febr.): M. J. Briedé, geb. Hubée, D.

OVERLEDEN (21 Febr.): J. A. de Nies, 72 j. — (22 Febr.): A. G. Schutte, geb Hoebé, 29 j. - D Lampens, 66 j. — (23 Febr.): Wed. J. L. Evelein, geb. Pieters, 70 j. — (24 Febr.): A. Tak, 4 j - A. C. C. Boekman, geb. Kosterman, 48 j. - A. van Erkelens, 90 j - E. J. van Eerten, 7 j.

Heden, 27 Februarij, teekende de Thermometer-Schaal Fahrenheit:

	's avonds	8 ure	32	graden.
28 Febr.	's nachts (laagste stand)		28	»
	's morgens	8 ure	33	»
	's middags	12 »	38½	»
	's namiddags	4 »	37	»

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 27 Febr. Belg. Leen. 2½ pc. 53. Obligatiën 3 pc. —; id. 4½ pc. 91⅛; Spanje 1—3 pc. 17½, Binnenl. 3 pc. 30¾, Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 63¾

PARIJS, 27 Febr. Fransche 4½ pc. 95.—; 3 pc. 66.15; 3 pc. Spanje 30¾; id. 1 pc. 17¼; 5 pc. Met. 82; Rom. Leen. 82.

LONDEN, 27 Febr. Consols 91½, 3 pc. Spanje buitenl. 35¾; 1 pc. dito 17⅝; Comité-Bewijzen 4½; Passive 4⅛, 5 pc. Rusl. 98½; 4½ pc. dito 87½; 4 pc. Holl 92¾; 2½ pc. id. 61¼; 5 pc. Sardinië 84½; Brazilië 101; 4½ pc. Peru 7?½; Gren. uitg. —; id. werk. —; 3 pc. Mexiko 20⅞; 4 pc. Portugal 42; Turkije —; Ecuador —, Wissel op Amst. 11.17¾.

WEENEN, 27 Febr. Met. 5 pc. 81⅜; id. 4½ pc. 71; Bank-Aktien 988, Wissel op Londen 12.31, Amst. —; Parijs 150, Goud —; Zilver 28½; Nieuwe Leening —.

BERLIJN, 27 Febr. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 85; 5 pc. 9?½; Wissel op Londen 2/m. 6 Th. 15⅝; Parijs 78¼, Amst. 139⅜; Weenen —; Petersburg 98.

HAMBURG, 27 Febr. Spanje 3 pc. 28⅝; id. 1 pc. 16¾; Rusl. 5 pc. 92½; 3 pc. Mexikanen 14; 5 pc. Sardinië 79; Wissel op Amst. —.—; Londen kort 13.4¼.

FRANKFORT, 26 Febr. 5 pc. Met. 62⅛; 3 pc. Spanje binnenl. —; id. 1 pc. 17½; Wissel op Londen 3/m. 117¼; Amsterdam —; Parijs 93½; Weenen 92⅛.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

	pCt.	27 FEBR. 4½ u. gebl.	28 FEBR. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld	à 2½ pCt.	61	60 15/16	à	61 1/16	61
Dito Dito	3	72½	72⅝	»		
Dito Dito	4	90½	90½	»	90⅝	
O. I. Leening 1844	4	90	90	»		
Amortis. Syndik.	3½	90⅛		»		
Handel-Maatschappij	4½			»		
Haarlemmermeer	5			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½			»		
» Holl. Spoorw.-M.				»		
Obligatiën	4½			»		
Maatschappij van Weld.	4			»		
Aand. Ned. Bank				»		
België	2½			»		
Dito bij *Rothschild*	2½	48⅞	48⅝	»		
Frankrijk, Obligatiën	3	63		»		
Spanje, Onbep. Stukken	1	17¾	17 11/16	»	17¾	
Dito	3	36⅝		»		
Dito Binnenl. à 6/m.	3	30 9/16	30 9/16	»	30⅝	
Coupon-Bewijzen				»		
Amortisable Schuld				»		
Portugal, te Londen	3	37⅞	37 11/16	»	37¾	
Dito Uitgestelde				»		
Rusl., bij *Hope* 1798 en 1816	5	100¼	99¾	»	100	
Dito Dito 1828 en 1829	5		99¾	»		
Cert. bij dito 1831 en 1833	5			»		
Dito	4½	86¼	86⅛	»		
Dito bij *Hope*	4			»		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	4	73⅝		»		
Dito bij id. 5de Serie	4			»		
Certifikaten te Hamburg	5			»		
Inschrijving in Assignat.	6	57⅞		»		
Certifikaten van dito	6	58⅜		»		
Engelsche Russen				»		
Polen, Certifikaten	4			»		
Dito Aand. met Lot. fl. 500		137½		»		
Oostenrijk, Metalliek	5	60 15/16	60 9/16	»	60¾	
Dito Nieuwe 1847	2½	30⅞	30 15/16	»	30 15/16	
Dito 1851 en 1852	2½	30⅞	30 15/16	»	30 15/16	
Dito Nieuwe	5	72 7/16	72¼	»	72⅜	
Dito 1854	5	72 7/16	72¼	»	72⅜	
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	5			»		
Dito	4			»		
Aand. met Loting fl. 250				»		
Nieuwe dito 1854		*f* 250		»		
Pruissen	4½			»		
Amerika, Bank-Aktiën Cert.		3	3	»		
Dito Orig.		2⅝		»		
Napels, Cert. *Lam. en Bouwer*	5			»		
Denemarken, Leen. te Lond.	5	100½		»		
Louisiana bij *Hope*	5			»		
Braziliën	5	97⅝		»		
Dito 1843	5			»		
Mexiko	3	20¼	20⅛	»	20¼	
Dito Onbepaalde		20⅛	20⅛	»	20¼	
Peru	4½	67¾	69	»	69½	69½
Grenada, à £ 100	2¼			»		
Dito Uitgestelde				»		
Ecuador à £ 100				»		
Venezuela, à £ 100	3¾			»		
Dito Uitgestelde	1¼			»		
Grieken, te Londen	5			»		

Nat. Met. 68 11/16, ¾; 5 pCt. Stieglitz 80½.

Bij tragen handel was de markt heden iets flaauwer, alleen Hollandsche blijven wederom meer gezocht.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 56	Livorno	2/m.	*f* 38¼
»	zigt	» 56 7/16	Napels	»	» 85
Bordeaux	2/m.	» 55⅜	Petersburg	»	» 1.72
»	zigt	» 56	Weenen	6/w.	» 27½
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	» 35½
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 99½
Seville	»	» 240	Hamburg	2/m.	» 35¼
Bilbao	»	» 241	»	zigt	» 35⅝
Lissabon	»	» 41½	Londen	2/m.	» 11,65
Porto	»	» 41½	»	zigt	» 11,75
Genua	2/m.	» 45¾	Rotterdam		» ⅛

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 28 Februarij.

TAXATIE en BESCHRIJVING *volgens de nominale waarde van 28 Februarij, der KOFFIJ, in veiling bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij.*

Te AMSTERDAM, 26 Maart 1855.
139,083 balen JAVA,
en 19,564 „ SUMATRA.

Monst. N°.	Balen.		Cents.		
1	4268	licht bruin	38	à	39
2	3354	hoog geel	36	„	37
3	2475	geel Preanger	34	„	35
4	1500	geelachtig Preanger	33	„	33½
5	5619	goed blank enkel BS	30½	„	31
6	17827	ordinair blank iets graauw	29½	„	—
7	17733	bleek groenachtig	29	„	29½
8	6167	ordinair Havana-Aard	29	„	—
9	2372	blaauw	35	„	36
10	1234	bleek groen Portorico-Aard	33	„	34
11	8709	groen W.-I.- Aard enkel wit	30½	„	31
12	2608	bont groen dito	30	„	—
13	2494	groen [illegible] ros	30	„	—
14	32060	ordinair [illegible] groenachtig	29	„	29½
15	5214	blank iets bont	29½	„	—
16	2700	graauw groenachtig klein van Boon	28½	„	29
17	595	graauw blank beslagen	29	„	—
18	6963	ordinair graauw dito	29	„	28½
19	1155	blank Triage	27	à	28
20	8635	blank geelachtig Sumatra	29½	„	30
21	8325	dito dito iets minder	29	„	29½
—	7435	diverse Sorteringen	—	„	—

Te ROTTERDAM, 29 Maart 1855.
80,242 Balen JAVA,
3,190 „ SUMATRA,
31,536 „ JAVA, Liggende te Dordrecht, en
19,133 „ „ „ „ Schiedam.

Monst. N°.	Balen.		Cents.		
1	3904	licht bruin	39	à	—
2	2192	hoog geel	37	„	37½
3	9941	geel Preanger	34	„	34½
4	2933	blank Menado	33	„	34
5	1335	blank geelachtig vrij grof enkel BS	31½	„	32
6	6621	blank enkel BS	30	„	—
7	2705	mooi groen Spek-Aard enkel wit	33	„	33½
8	1665	bont groen dito	31	„	31½
9	3113	groen Demerary-Aard	31	„	32
10	2392	bleek groenachtig Demerary-Aard	30	„	30½
11	2331	bleek Demerary-Aard klein van Boon	29½	„	30
12	879	graauw groen klein van Boon	30	„	—
13	2294	groenachtig iets ros	29½	„	—
14	8232	dof graauw Preanger	29	„	—
15	2154	graauw groenachtig klein van Boon	28½	„	29
16	23514	ord. bont blankachtig	29	„	29½
17	2952	blankechtig Sumatra	28½	„	29
—	2227	diverse Sorteringen	—	„	—
		LIGGENDE TE DORDRECHT.			
1	1580	goed blank	30	„	—
2	3999	groenachtig iets ros	29½	„	—
3	10500	bont groen	29½	„	30
4	11333	groenachtig Preanger-Aard	29½	„	30
5	2405	graauw beslagen	29	„	—
—	1619	diverse sorteringen	—	„	—
		LIGGENDE TE SCHIEDAM.			
1	4724	goed blank	30	à	—
2	4020	blank iets groenachtig	29½	„	—
3	4505	ord. bont blankachtig	29	„	29½
4	5904	graauw beslagen	29	„	—

GRAANMARKT.

Tarwe zonder handel.
Rogge onveranderd: 120 ℔ Pruissische *f* 315.
Haver zonder handel.
Boekweit in een doen: 118 ℔ Holsteinsche *f* 244.
Garst ruim prijshoudend: 102 ℔ j. Vriess. winter *f* 195.
Op 9 vaten Olie in Sept ek. 76 £. *Raapolie* op 6/w. *f* 55¾; Vliegend *f* 54½; 1°. Mei ek. *f* 50½, ¼; Sept. *f* 44½; Oct., Nov. en Dec. *f* 44¼. *Lijnolie* op 6/w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39¾; 1°. Maart ek. *f* 39¼; April *f* 39; Mei *f* 40. *Hennepolie* op 6/w. *f* 47½; Vliegend *f* 46.

ANTWERPEN, 27 Feb. *Koffij* zonder noemenswaardige zaken, prijshoudend.
Suiker: *Ruwe* onveranderd.
Rijst blijft gevraagd en willig gestemd. Verhandeld zijn 2000 balen ongepeld en 1000 balen gepeld Aracan gedeeltelijk voor uitvoer.

LONDEN, 26 Feb. *Ruwe Suiker* met weinig zaken en onveranderde prijzen. Crushed met beperkte vraag voor uitvoer.
Koffij. Van Native Ceylon zijn 500 balen verkocht van 45 s. 6 d. a 46 s.
Thee iets meer gevraagd.
Rijst op levering goed te plaatsen; prijzen onveranderd.
Talk vast. Petersburger 55 s.
Granen. Tarwe flaauw, inlandsche 1 a 2 s. lager. Garst gaat traag af. Haver slechts matig gevraagd.

BORDEAUX, 24 Feb. *Voorloop* 3/6 onveranderd op fr. 175.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 27 Febr. J. Kloppenburg, Lucipara, v. Batavia

Rijnhoogte ARNHEM 27 Febr. 2 el 85 duim.
KEULEN 26 „ 10 vt. „ „

Advertentiën.

(662) Heden overleed tot mijne en mijner kinderen diepe droefheid, aan een spoedig toenemende ziekte, mijn geliefde Echtgenoot ANTONIUS BERNARDUS SCHILDERMAN, in den ouderdom van ruim 49 jaren.

AMSTERDAM, 25 Februarij 1855. E. R. STERCK, Wed. A. B. SCHILDERMAN.

Op begeerte van den overledene, zal de rouw alleen door mij worden aangenomen.

(658) Heden overleed alhier, aan de gevolgen eener beroerte, in den ouderdom van ruim 76 jaren, onze teeder geliefde Moeder en Behuwd-Moeder, Mejufvrouw MARIA PETRONELLA VAN CRANENBURGH, geboren VAN DEN BOGAARD, na alvorens van de H. Sacramenten der stervenden te zijn voorzien.

CUYK, 25 Februarij 1855. R. J. VAN CRANENBURGH, M. C. A. RIJKE.

(668) Heden avond overleed tot mijner, en mijner kinderen en aangehuwde kinderen diepe droefheid, mijn veel geliefde Echtgenoot, de Heer H. J. MASKER, in leven Oud-Griffier bij het Vredegeregt alhier. Hij bereikte den ouderdom van ruim 75 jaren, en was tijdig met de H. Sacramenten der stervenden voorzien.

VEENDAM, den 25 Februarij 1855. J. B. LUDEN, Wed. H. J. MASKER.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.